

תלמודו בידו

דף פ עמוד א

יבמות

[א] מום שבתחילתו ובסופו הוא באותו מצב, האם חוששים לשינוי באמצע ?

[ב] מתי יבם או יבמה שלא הביאו שערות נעשים סריס ואילונית ופטורים מן החליצה והיבום ?

[ג] בן או בת שיש בהם סימני סריס או איילונית, ממתי נעשים גדולים ?

[ד] האם לאיילונית יש לה ימי נערות, ומה נפקא מינה בזה ?

[א] סריס חמה: אין חוששים שהבריא בינתיים, וחזר להיות סריס אדם, ומספק יחלוץ לאשת אחיו ויחלצו לאשתו. שבליקוי בכל הגוף אין חוששים לשינוי.

בעין בהמת בכור: אינו נקבע כמום קבוע עד שבודקו שלש פעמים בתוך שמונים יום, כתחילה באמצע ובסוף. שבליקוי באבר אחד חוששים שהבריא בינתיים.

[ב] בית הלל: משהגיעו לגיל עשרים, ויש בהם סימני סריס או איילונית. בית שמאי: משהגיעו לגיל שמונה עשרה, ויש בהם סימני סריס או איילונית. ר' אליעזר: הבן משהגיע לגיל עשרים, והבת לגיל שמונה עשרה, והביאו סימני סריס. וקשה, והרי לר' אליעזר סריס חמה חולץ ומייבם, כיון שיש לו רפואה. 1. כוונתו לענין עונשים, שעד עשרים נידון כקטן, והבת עד שמונה עשרה. 2. כתחילה סבר שאינם בני חליצה וחזר בו, ומסיק שהם בני חליצה.

[ג] הביאו שתי שערות: אם עד גיל שמונה עשרה או עשרים [וכנ"ל], גדולים מכאן ולהבא. לא הביאו [עד גיל הנ"ל]: לרב, נעשים גדולים למפרע, לבת מגיל י"ב, ולבן מגיל י"ג. לשמואל, נעשים גדולים מגיל שמונה עשרה לבת, ולבן מגיל עשרים.

[ד] אין לה ימי נערות, אלא יוצאת מקטנות לבגרות. ולכן אם זינתה ארוסה, אינה נסקלת. ולר' מאיר שרק לנערה שנאנסה יש קנס, לזו אין קנס ואך לחכמים גם לקטנה יש קנס.